

نگاه کارکردی به دین مصداق «نؤمن ببعض و نکفر ببعض» است

نگاه کارکردی به دین مصداق «نؤمن ببعض و نکفر ببعض» است و نمونه دیگری از نگاه مشرکانی که آن چیزهایی را که با بت‌پرستی منافات نداشت، می‌پذیرفتند؛ با این تفاوت که در این جا به جای بت، هوای نفس و کارکرد و سود بشری نشسته است.

نگاه کارکردی به دین مصداق «نؤمن ببعض و نکفر ببعض» است و نمونه دیگری از نگاه مشرکانی که آن چیزهایی را که با بت‌پرستی منافات نداشت، می‌پذیرفتند؛ با این تفاوت که در این جا به جای بت، هوای نفس و کارکرد و سود بشری نشسته است.

حجت‌الاسلام و المسلمین رضا برنجکار، رئیس پردیس قم دانشگاه تهران و عضو هیئت مدیره انجمن کلام اسلامی حوزه علمیه، در گفت‌وگو با خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، با اشاره به پذیرش بخشی از دین و نپذیرفتن بخش دیگری از آن در نگاه کارکردی به دین، گفت: این همان مصداق «نؤمن ببعض و نکفر ببعض» است و نمونه دیگری از نگاه مشرکانی که آن چیزهایی را که با بت‌پرستی منافات نداشت می‌پذیرفتند با این تفاوت که در این جا به جای بت، هوای نفس و کارکرد و سود بشری نشسته است.

وی عنوان کرد: اما مبنای ما این است که انسانی که دین را با ادله خود اثبات کرد و ایمان واقعی به دین آورد، حتما در جاهایی که می‌بند دین با منافع و دیدگاه‌های او منافات و یا تعارضی دارد، به دنبال دلیل آن می‌رود و این ارجح دانستن دین بر نظر خود به این دلیل است که آن فرد با رویکرد درستی به دین رسیده است. نه با این رویکرد که اگر دین نیاز من را برآورده کند، بلکه به این عنوان که آن دین، واقعیت و حق است.

اگر بگوئید که دین چه به نفع شما باشد و چه به ضررتان، حق است و به این دلیل آن را بپذیرید، دین را به صدف و گوهر تقسیم نخواهید کرد و هر چه را دین گفته است می‌پذیرید

وی با ارائه مثالی ادامه داد: ممکن است در انتخابات یا در شرایطی که می‌خواهید بین دو نفر حکم کنید، به یکی از این دو رأی دهید یا حق دهید، به دلیل این که او را دارای صلاحیت دیده‌اید و یا این که او را در دعوای فی‌ما بین، صاحب حق دانسته‌اید، در این شرایط شما به دلیل حق، حکم کرده‌اید، در این شرایط اگر بعداً، فردی که به برای او حکم کرده‌اید، به دلیلی بر علیه شما سخنی گفت، از حکمی که کرده‌اید پشیمان نمی‌شوید، اما اگر به دلیل منفعتی به فردی رأی دهید یا بین دو نفر حکمی کنید، اگر منافع شما تأمین نشود، دست از حمایت برمی‌دارید و از حکم خود برمی‌گردید.

وی افزود: بنابراین ما دوگونه می‌توانیم حکم کنیم؛ گاه می‌گوئیم که الان روز است، چون به حق و واقعیت روز است و گاه این جوری نگاه نمی‌کنیم و می‌گوئیم که اگر به نفع من باشد که بگویم روز است، این را می‌گویم و اگر به نفع من باشد که بگویم شب است، می‌گویم شب و این دو رویکرد است؛ رویکرد حق‌محورانه و حق‌مدارانه و رویکرد منفعت‌مدارانه؛ که می‌تواند در سطوح عملی و مادی و روانی مطرح باشد.

برنجکار با بیان این که دین البته در مجموع به نفع انسان خواهد بود، خاطرنشان کرد: اگر بگوئید که دین چه به نفع شما باشد و چه به ضررتان، حق است و به این دلیل آن را بپذیرید، دین را به صدف و گوهر تقسیم نخواهید کرد و هر چه را دین گفته است می‌پذیرید.